

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX02MAKPS
prvotní identifikátor

**odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
P.O. BOX 155/P
140 21 Praha 4**

Č. j.: MV-21054-29/P-2015

Praha 2. října 2015
Počet listů: 12

Obvodní soud pro Prahu 7
Ovocný trh 14
112 94 Praha 1

ke sp. zn.: 29 C 260/2015

Žalobci:

1. Natálie K	, nar.	, bytem
2. Pavel M	, nar.	, bytem
3. Jana P	, nar.	, bytem
4. Michal P	, nar.	, bytem
5. Jan R	, nar.	,
6. Tereza S	, nar.	, bytem
7. Jiří Š	, nar.	, bytem
8. Jana T	, nar.	, bytem

zastoupeni: Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D., advokátem,
AK se sídlem Bolzanova 461/5, 618 00 Brno

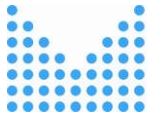
Žalovaná: Česká republika - Ministerstvo vnitra,
se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

**o zaplacení náhrady za nemajetkovou újmu
způsobenou nesprávným úředním postupem Policie ČR**

**Vyjádření
žalované k žalobě**

Dvojmo

Vzhledem k povaze příloh zasílá žalovaná tyto dle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb.,
o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů samostatně, v listinné podobě.

V rubrikované právní věci podává žalovaná Česká republika - Ministerstvo vnitra na základě usnesení nadepsaného soudu pod č. j. 29 C 260/2015-24 ze dne 4.9.2015, které jí bylo doručeno do datové schránky dne 7.9.2015, v soudem stanovené lhůtě toto své **vyjádření k žalobě** o zaplacení náhrady za nemajetkovou újmu způsobenou údajným nesprávným úředním postupem Policie ČR ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

I.

Žalobci se podaným žalobním návrhem ze dne 23.6.2015 domáhají vydání rozsudku, jímž by byla žalované uložena povinnost poskytnout žalobcům náhradu nemajetkové újmy v celkové výši 190.000,- Kč, a to včetně zákonného úroku z prodlení, která byla žalobcům údajně způsobena při zásahu do Listinou základních práv a svobod garantovaného práva shromažďovat se v důsledku tvrzeného nesprávného úředního postupu příslušníků Policie České republiky při služebních úkonech proti žalobcům, ke kterým došlo dne 16.8.2014 při průvodu představitelů komunity sexuálních menšin v obvodu Prahy 1. Žalobci se současně domáhají náhrady nákladů řízení.

II.

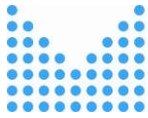
Žalovaná neuznává žalobou uplatněný nárok, týkající se údajně vzniklé nemajetkové újmy na straně žalobců co do důvodu ani co do požadované výše, a to ani částečně. Žalovaná současně nevznáší námitku podjatosti proti osobě soudce, který má danou věc projednat a rozhodnout.

Žalobci ve svých žádostech datovaných dne 12.1.2015, resp. 13.1.2015, požadovali na žalované, resp. na Ministerstvu vnitra, náhradu jimi vyčíslené nemajetkové újmy (v sedmi případech ve výši 20.000,- Kč, v jednom případě ve výši 50.000,- Kč), jež jim údajně měla vzniknout v rámci služebního zákroku proti jejich osobám, když příslušníci Policie ČR, kteří proti žalobcům měli zakročovat při pochodu představitelů komunity sexuálních menšin nazvaný Prague Pride, ke kterému došlo dne 16.8.2014 v ulicích Prahy 1, po provedené perustraci jejich osob z bezpečnostních důvodů zabránili žalobcům v pohybu a zakázali jim přístup na určená místa a v jednom případě, resp. u jednoho ze žalobců, i dočasně omezili jeho osobní svobodu.

Žalovaná, resp. Ministerstvo vnitra, po posouzení veškerých zajištěných podkladových materiálů svým dopisem ze dne 18.6.2015 zamítla tvrzené nároky žalobců na náhradu jim vzniklé nemajetkové újmy jako neopodstatněné a o této skutečnosti vyrozuměla právního zástupce žalobců, který prostřednictvím datové schránky převzal stanovisko žalované dne 22.6.2015.

III.

K předmětnému žalobnímu návrhu uvádí žalovaná následující skutečnosti.

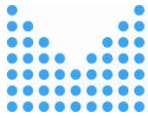

Žalovaná předně považuje za nutné shrnout jednotlivé podstatné skutečnosti, jež jsou důležité pro posuzovaný případ, a to včetně závěrů kontrolních orgánů.

Dne 9.2.2015, resp. dne 10.2.2015, byly žalované, resp. Ministerstvu vnitra, doručeny jednotlivé žádosti o náhradu nemajetkové újmy, v nichž žalobci požadovali poskytnutí náhrady nemajetkové újmy ve výši 20.000,- Kč (v případě žalobce Pavla M. ve výši 50.000,- Kč) jako „odškodnění“ za údajný nesprávný úřední postup zakročujících příslušníků Policie ČR, spočívající v zásahu do zákonných práv a svobod žalobců, kteří chtěli vyjádřit svůj odmítavý protest při pochodu představitelů sexuálních menšin Prague Pride dne 16.8.2014 v obvodu Prahy 1, kdy policisté z bezpečnostních důvodů bránili žalobcům v jejich odporu proti shromáždění gay a lesbické komunity, a to po provedené perlustraci, která údajně trvala nepřiměřeně dlouhou dobu, omezením svobody pohybu, tj. zákazem přístupu na určitá místa, a v jednom případě i dočasným omezením osobní svobody po dobu tří hodin (u žalobce Pavla M.).

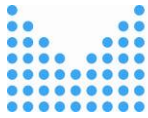
V souvislosti s podanými žádostmi o náhradu nemajetkové újmy si žalovaná, resp. Ministerstvo vnitra, vyžádala relevantní spisové materiály Policie ČR, odboru vnitřní kontroly Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, týkající se předmětné události pod č.j. KRPA-397936/ČJ-2014-000066-S-155 (žalobce Pavel M.), KRPA-403269/ČJ-2014-000066-S-156 (žalobce Jiří Š.) a č.j. KRPA-403285/ČJ-2014-000066-S-157 (stěžovatel Petr B. , nar.), jejichž součástí byly 2 videozáznamy na CD, včetně spisových materiálů nadřízeného kontrolního orgánu, tj. odboru vnitřní kontroly Policejního prezidia ČR, který se po podání stížností ze strany žalobců na vyřízení jejich původních stížností zabýval přezkoumáním jednotlivých postupů a rozhodnutí kontrolního orgánu prvního stupně, pod č.j. PPR-36972/ČJ-2014-990210-S (žalobce Jiří Š.), PPR-36400/ČJ-2014-990210-S (žalobce Pavel M.) a PPR-36974/ČJ-2014-990210-S (stěžovatel Petr B.), a dále si žalovaná pro posouzení dané věci vyžádala fotokopii spisového materiálu Ministerstva vnitra, oddělení podání osob Kanceláře ministra vnitra, č.j. MV-162655/KM-2014, odborné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečností politiky a prevence kriminality, pod č.j. MV-78138/P-2015 a vyjádření Policie ČR, odboru specializovaných činností Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, pod č.j. KRPA:234090/ČJ-2015-0000VO.

Ze zajištěného spisového materiálu Policie ČR vyplývá, že v souvislosti s předmětným shromážděním a průvodem homosexuálně orientovaných osob a jejich příznivců byl vydán rozkaz ředitele Krajského ředitelství policie hl. města Prahy č. 85/2014, kterým bylo vyhlášeno bezpečnostní opatření Prague Pride 2014 k zajištění klidu a veřejného pořádku před, v průběhu a po ukončení průvodu. Z předmětného rozkazu vyplývá, že cílem Policie ČR bylo zajištění veřejného pořádku, bezpečnosti a pokojnosti všech v souvislosti s průvodem oznámených shromáždění. Z veřejných zdrojů a z diskuse, jíž tento průvod každoročně vyvolává, vyplynulo riziko střetů odpůrců Prague Pride 2014 s tímto průvodem nebo napadení tohoto průvodu. V rámci přípravy na bezpečnostní opatření policisté zařazení u služby kriminální policie a vyšetřování (dále jen „SKPV“) Krajského ředitelství policie hl. města Prahy (a nejen tito policisté) shromáždili veškeré dostupné informace a provedli operativní šetření, když na základě shromážděných

poznatků bylo zjištěno, že ze strany žalobců a dalších sympatizantů krajní pravice dojde k narušení veřejného pořádku v průběhu předmětného průvodu, a to mimo jiné též za použití pyrotechniky, přičemž může dojít v důsledku jejího nekontrolovatelného použití (tj. vhození mezi účastníky průvodu, ale i mezi přihlížející) k ohrožení majetku, zdraví a života účastníků průvodu a dalších osob, neboť zúčastněné osoby v počtu cca 17.000 lidí se budou pohybovat na malé ploše, ve velmi členitém a pro policejní zákrok obtížném terénu centra Prahy, ve velké hustotě a v různých kostýmech z převážně snadno hořlavého materiálu.

Vzhledem k tomu, že mezi úkoly Policie ČR patří též zajišťování veřejné bezpečnosti a pořádku, a to i preventivně, přičemž stát má navíc poskytovat dostatečné záruky k tomu, aby každý mohl bez obav realizovat svoje právo shromažďovat se a projevovat svoje názory, právo na protidemonstraci nesmí převážít nad právem na demonstraci, když stát se má též aktivně v co nejvyšší míře podílet na zamezení střetů názorových odpůrců, musela Policie ČR na místě průvodu jednat. Z výše uvedených důvodů bylo následně (po provedeném výše popsaném operativním šetření SKPV) přistoupeno ze strany příslušníků speciální pořádkové jednotky (dále jen „SPJ“) Krajského ředitelství policie hl. města Prahy k jednotlivým služebním zákrokům spočívajícím v prokázání totožnosti kontrolovaných osob dle ust. § 63 odst. 2 písm. l) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, tedy za účelem plnění úkolu policie, neboť to bylo nezbytné k ochraně bezpečnosti osob a majetku, veřejného pořádku a pro předcházení trestné činnosti. Poté byl v cca 11:40 hodin zajištěn žalobce Pavel M. podle ust. § 26 odst. 1 písm. a) citovaného zákona v ulici Opletalova, Praha 1. Jmenovaný žalobce nejprve celou akci avizoval na internetu, připravil ji a poté utajeně organizoval sraz ve Vrchlického sadech u Hlavního nádraží, Praha 1, kde předával instrukce jednotlivým zúčastněným skupinám, které se měly podílet na narušení veřejného pořádku. Pak se vydal směrem k horní části Václavského náměstí, kde byl před vstupem na náměstí policisty zastaven. Po provedené perlustraci došlo k eskortě jeho osoby na služebnu Policie ČR v Křížkové ulici, kde byl umístěn do policejní cely. Na pokyn vedení štábu bezpečnostního opatření byl dotčený žalobce společně s dalšími osobami propuštěn neprodleně v okamžiku, kdy pominuly důvody zajištění, a to v 16:30 hodin. O zajištění žalobce Pavla M. (a dalších dvou osob) bylo rozhodnuto z důvodu zjištěného výsledku operativních šetření, potvrzených z několika zdrojů, ze kterých vyplynulo, že hrozí přímé ohrožení veřejného pořádku, života a zdraví nejen účastníků pochodu, ale i nezúčastněných osob v případě střetu jednotlivých extrémistických skupin (tj. krajní pravice zastoupené převážně osobami žalobců proti krajní extremistické levici). Použití donucovacích prostředků ze strany policistů zakročujících pod jednotným velením bylo následně vyhodnoceno nadřízeným služebním funkcionářem jako zcela oprávněné. Po celou dobu zákroku Policie ČR bylo postupováno v souladu se zásadou přiměřenosti, o čemž svědčí rovněž to, že tvrdší postup (tj. zajištění) nebyl použit u všech žalobců. V této souvislosti pak žalovaná podotýká, že pyrotechnika v počtu 5 ks byla skutečně nalezena u jedné ze zajištěných osob, která se nacházela ve skupině instruované žalobcem Pavlem M.

V případě dalšího služebního zákroku příslušníků Policie ČR, ke kterému došlo v cca 13.40 hodin na nám. Republiky a v Dlouhé ulici proti dalším v předmětném žalobním návrhu uvedeným osobám, bylo po provedené kontrole osob a jejich perlustraci dle ust. § 63 odst. 2 písm. l) zákona č. 273/2008 Sb., která trvala standartní časový úsek od 13.41 hodin do 13.52 hodin (v ulici Dlouhé pouze od 13.38 hodin do 13.40 hodin), přistoupeno k vydání výzvy ve smyslu ust. § 13 citovaného zákona s odkazem na ust. § 53 odst. 2 citovaného zákona, aby se dotčené osoby nepokoušely narušit veřejný pořádek, a pokud tak učiní, může proti nim být zakročeno za použití donucovacích prostředků. Současně bylo dotčeným osobám v souladu s ust. § 43 odst. 1 písm. a) citovaného zákona přikázáno, aby v určitém časovém úseku nevstupovaly na místa konání průvodu a aby se nezdržovaly na určitém místě dle ust. § 43 odst. 1 písm. b) citovaného zákona. Tyto osoby výzvy uposlechly a následně místo opustily. O tomto postupu Policie ČR v dané věci bylo opět rozhodnuto na základě výsledku operativních šetření, potvrzených z několika zdrojů, ze kterých vyplynulo, že hrozí přímé ohrožení veřejného pořádku, života a zdraví nejen účastníků pochodu, ale i nezúčastněných osob, a to v případě střetu rozdílných, proti sobě namířených extrémistických skupin. Postup policistů zakročujících pod jednotným velením byl i v tomto případě následně vyhodnocen nadřízeným služebním funkcionářem jako bezchybný.

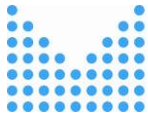
Stížnosti žalobců Pavla M a Jiřího Š a stěžovatele Petra B na postup Policie ČR při dané události, šetřené odborem vnitřní kontroly Krajského ředitelství policie hl. města Prahy pod č.j. KRPA-397936/ČJ-2014-000066-S-155 (žalobce Pavel M), č.j. KRPA-403269/ČJ-2014-000066-S-156 (žalobce Jiří Š) a č.j. KRPA-403285/ČJ-2014-000066-S-157 (stěžovatel Petr B), byly vyhodnoceny jako nedůvodné. Stejně tak byly vyhodnoceny i následné stížnosti na prošetření způsobu vyřízení původních stížností, šetřené odborem vnitřní kontroly Policejního prezidia ČR pod č.j. PPR-36972/ČJ-2014-990210-S (žalobce Jiří Š), č.j. PPR-36400/ČJ-2014-990210-S (žalobce Pavel M) a č.j. PPR-36974/ČJ-2014-990210-S (stěžovatel Petr B), kdy se policejní prezident brig. gen. Mgr. Bc. Tomáš Tuhý ve vyznění o výsledku šetření zcela ztotožnil se závěry vyřízení původních stížností a potvrdil jako správné stanovisko prvoinstančního kontrolního orgánu.

K uplatněnému požadavku na náhradu tvrzené nemajetkové újmy se vyjádřil rovněž odbor specializovaných činností Krajského ředitelství policie hl. města Prahy ve svém stanovisku pod č.j. KRPA-234090/ČJ-2015-0000VO ze dne 9.7.2015, který s ohledem na opakované výsledky prošetření stížností shledal nároky žalobců za neoprávněné.

IV.

K tvrzením, která jsou uvedena v žalobě, uvádí žalovaná následující.

Žalobci napadají postup Policie ČR během průvodu Prague Pride, který se konal dne 16.8.2014 v Praze. Žalobci napadají **(A) nezákonnost postupu Policie ČR** a **(B) tím způsobený zásah do svého práva shromažďovat se**.

Ad (A) - k úkonům Policie vůči žalobcům

Žalobci v první řadě zpochybňují, zda Policie ČR měla právo na (a) zajištění žalobce Pavla M _____ a (b) výzvu vůči žalobcům podle ust. § 43 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o Policii ČR“).

(a) zajištění osoby žalobce Pavla M _____ (žalobce č. 2)

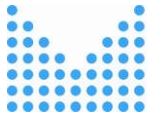
Zajištění osoby je upraveno v ust. § 26 zákona o Policii ČR. Zajištění žalobce Pavla M _____ proběhlo v souladu s § ust. 26 odst. 1 písm. a) zákona o Policii ČR, tedy z toho důvodu, že osoba svým jednáním bezprostředně ohrožuje svůj život, život nebo zdraví jiných osob anebo majetek. V daném případě je zcela bezpředmětné, zdali se pyrotechnika našla u žalobce Pavla M _____ či u jiné osoby. Důležité je, že Policie ČR měla informace, které ji vedly k závěru, že žalobce Pavel M _____ bezprostředně ohrožuje život nebo zdraví jiných osob anebo majetek.

Pojem „Bezprostředně ohrožuje“ je pak třeba vykládat v kontextu nastalé situace, kdy hrozí, že pokud nebude policista jednat, dojde v důsledku toho k porušení některé z chráněných hodnot. Obvykle jde o situace s blízkou časovou a místní souvislostí, kdy zbývá do porušení málo času a osoba je blízko objektu svého útoku. Je vždy třeba poměřovat charakter hrozby v poměru k silám a prostředkům aktuálně dostupným daným policistům v konkrétní situaci. U hromadných akcí proto tento titul pro zajištění vznikne dříve, nežli by vznikl při hrozbě střetu několika málo jedinců (viz Vangeli, B., Zákon o Policii České republiky. Komentář. 2. vydání. Praha, C. H. Beck, 2014, str. 106).

Žalobce Pavel M _____ je znám ze svých předchozích aktivit jako sympatizant DSSS a neonacistického hnutí a rovněž jako osoba vyznačující se nenávistnými postoji vůči menšinám. V roce 2013 byl svolavatelem několika pochodů, jež byly svým zaměřením zacíleny proti Romům. Z relevantního spisu vyplývá, že Policie ČR měla k dispozici informace o tom, že žalobce Pavel M _____ s dalšími osobami chtěli napadnout účastníky pochodu Prague Pride. V ulicích Prahy se tohoto průvodu a protestních akcí účastnilo zhruba 20.000 osob, což vzhledem k nasazeným silám Policie ČR a nutnosti zajistit pokojnost shromáždění a veřejný pořádek má dopad na prostředky a postupy, které Policie ČR k plnění svých úkolů využije.

(b) výzva nevstupovat do míst v blízkosti pochodu Prague Pride

Ostatní žalobci byli nejprve vyzváni k prokázání totožnosti dle ust. § 63 odst. 2 písm. I) zákona o Policii ČR. Nelze konstatovat, že by lustrace osob probíhala nepřiměřeně dlouhou dobu (několik minut), což je v příslušném spise rovněž zdůvodněno (rychlost je dána možnostmi služebních lustračních prostředků). Následně byli v souladu s ust. § 43 odst. a) zákona o Policii ČR vyzváni, aby po nezbytnou dobu nevstupovali na policistou určené místo.

Ustanovení § 43 zákona o Policii ČR umožňuje znepřístupnit určité místo v případě, že to vyžaduje splnění určitého konkrétního úkolu Policie ČR. Výkladem citovaného ustanovení během hromadných akcí se zabývá Stanovisko odboru bezpečnostní politiky a prevence kriminality Ministerstva vnitra k některým aspektům náboženských shromáždění, postupu při kolizi více shromáždění a aplikaci zákona o policii během shromáždění (stanovisko OBP MV č. 58, ASPI ID LIT41556CZ). Úkoly Policie ČR jsou vymezeny v ust. § 2 zákona o Policii ČR. Mezi úkoly policie tak patří zejména chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti.

V posuzovaném případě tak Policie ČR jednala v rámci zajišťování veřejného pořádku a bezpečnosti během hromadné akce a rovněž plnila aktivní povinnost státu zajistit pokojnost oznámeného shromáždění. Policie ČR měla dostatek věrohodných poznatků o tom, že skupina osob bude narušovat pochod Prague Pride, když riziko narušení veřejného pořádku, případně ohrožení života a zdraví, byla-li by použita pyrotechnika vůči účastníkům pochodu, bylo tak vysoké, že Policie ČR využila oprávnění podle ust. § 43 zákona o Policii ČR.

Přiměřenost postupu, zásada zdvořilosti

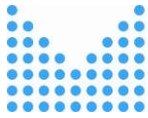
V daném případě byla dodržena ustanovení § 9 a § 11 zákona o Policii ČR, tj. principy zdvořilosti a přiměřenosti postupu.

Policie ČR pečlivě zvažovala postup vůči žalobcům. Invazivnější zásah do práv byl tak užit pouze vůči žalobci Pavlu M (zajištění), přičemž jmenovaný žalobce byl zajištěn na nezbytně nutnou dobu (cca 3 hodiny), postup Policie ČR nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem, tedy zajištění veřejného pořádku a bezpečnosti osob, které se účastnily pochodu Prague Pride, a zajištění pokojnosti shromáždění. Vůči ostatním žalobcům byl zvolen postup v souladu s ust. § 43 zákona o Policii ČR, tedy postup mírnější.

O přiměřenosti postupu Policie ČR svědčí i to, že Policie ČR využila svých oprávnění vůči stěžovatelům v bezprostřední blízkosti plánovaného pochodu (ulice Dlouhá, resp. náměstí Republiky), nikoliv tedy například ve zcela jiné části Prahy, než se pochod konal. Postup Policie ČR tedy zcela jednoznačně byl v souladu s úkoly police, které jí vyplývají ze zákona. Z dostupných videozáběrů je pak zřejmé, že policisté respektovali rovněž zásadu zdvořilosti.

Ad (B) - zásah do práva shromažďovat se

Žalobci tvrdí, že jim nebylo umožněno vyjádřit svůj odlišný názor na sexuální menšiny, přičemž toto tvrzení je zcela nutné odmítnout. Žalobci nebyli svévolně zbaveni práva realizovat se v rámci svobody shromažďování.

Pokud žalobcům skutečně šlo nikoli o narušení pochodu Prague Pride, ale o vyjádření svých názorů na pochod představitelů a příznivců sexuálních menšin, mohli svůj protest vyjádřit na kterémkoliv jiném místě mimo místa, kam jim byl zakázán vstup, tedy mimo místo konání samotného průvodu Prague Pride, což stále představuje velkou škálu vhodných míst v rámci Prahy. Přestože místo a načasování shromáždění je z hlediska vyjádření jiného názoru důležité, neznamená to automaticky, že může být vyjádřen pouze a jen v konkrétním místě. Podstatné je, zdali je možné daného cíle dosáhnout i na jiném prostranství. Odlišný názor na sexuální menšiny tedy mohli žalobci pokojně vyjádřit i jinde a vzhledem k velké medializaci, vysoké účasti a velkém povědomí o pochodu by cíl jejich protestu byl dosažen.

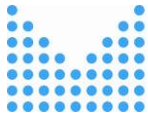
O tom svědčí ostatně i to, že jedno ze shromáždění, které vyjadřovalo odlišný názor na sexuální menšiny „Pochodem pro rodinu“¹, bylo oznámeno do zcela jiné části Prahy, než byl oznámen pochod Prague Pride², přesto zcela jednoznačně bylo daného cíle, tj. poukázat na stav společnosti, kdy zájmy tradiční rodiny nejsou dostatečně hájeny, dosaženo. Obdobně pokud žalobci chtěli vyjádřit i svůj názor například připojením se k tomuto nebo k některému z jiných oznámených shromáždění nebo si svolávat vlastní shromáždění, případně vyjádřit svůj názor individuálně v rámci pokojného vyjadřování názorů. Z poznatků Policie ČR však vyplývá, že žalobci zájem o pokojné vyjádření odlišného názoru neměli, naopak svolávali se za účelem napadení části průvodu pyrotechnickými prostředky, případně jiným násilným atakem jednotlivců, po kterém by místo útoku rychle opustili. Takovému jednání však žádná ústavněprávní ochrana nenáleží.

Argumentace žalobců případem Öllinger není v daném případě na místě. Tento případ řeší kolizi dvou oznámených shromáždění v jednom místě a čase a s tím související zákaz shromáždění před jeho konáním. Okolnosti tak byly zcela jiné než v případě žalobců. Obdobně lze odmítnout též argumentaci rozsudkem Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 As 51/2007 ze dne 5. listopadu 2007, který v žalobě citované části se opět zabývá právem na protidemonstrace. Předmětem sporu však není zásah proti pokojnému, oznámenému protishromáždění.

Rovněž je nutné zdůraznit pozitivní závazky státu na ochranu pokojného shromáždění, zejména pak pochody sexuálních menšin, před tím, aby byly napadány ze strany odpůrců, které jsou obsaženy v ustálené judikatuře Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“). Závazek zajistit efektivní výkon svobody shromáždění se promítá do povinnosti státu poskytnout ochranu proti útokům kontrademonstrantů (viz ve spise rovněž citovaný případ *Ärzte für das Leben* proti Rakousku) i nutnost policie důsledněji postupovat proti kontrademonstrantům tak, aby nedocházelo k jejich napadání (viz případ *Sjednocená makedonská organizace Ilinden a Ivanov* proti Bulharsku). Závazek

¹ Oznámená trasa: Praha 1 - Nové město, ul. Washingtonova - Politických vězňů - Panská - Ovocný trh - Rytířská - Skořepka - Husova (kostel sv. Jiljí), kde průvod končí.

² Oznámená trasa: Praha 1 - ul. Na Příkopě, Náměstí Republiky, Revoluční, Řásnovka, Klášterská, Dvořákovo nábřeží, náměstí Curiových, Čechův most, Nábřeží E. Beneše dále směrem na Letenské sady, okolo Ministerstva vnitra a ulicí Milady Horákové, Praha 7.

státu zajistit nerušený výkon shromažďovacího práva je zdůrazněn rovněž v rozsudku Backowski a další proti Polsku, kde ESLP uvedl, že pozitivní závazek státu nabývá na zvláštním významu pro osoby zastávající nepopulární názory nebo příslušníky menšin, neboť tyto osoby se snadněji stávají obětmi trestné činnosti. Veřejná moc je do určité míry povinna zajistit reálnost výkonu shromažďovacího práva, jinak by totiž zůstalo realizovatelné pouze na papíře, kdyby stát průběh jejich shromáždění nechránil proti narušování ze strany názorových odpůrců³.

I z citované judikatury ESLP tedy vyplývá, že postup Policie ČR byl v souladu s touto judikaturou. Pokud měla Policie ČR informace o tom, že skupina kolem žalobce Pavla M bude narušovat oznamovaný Pochod rovnosti a tolerance, jehož se účastnilo 15.000 až 17.000 osob, musela učinit maximum pro to, aby zachovala nerušenost a pokojnost oznamovaného shromáždění a zajistila veřejný pořádek a bezpečnost. Postup police byl v souladu s ustanoveními zákona o Policii ČR, a to jak s obecnými principy zdvořilosti a přiměřenosti, tak s oprávněními k prokázání totožnosti, zajištění a omezení pohybu osob.

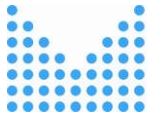
Závěrečné zhodnocení postupu Policie ČR na místě

Na Policii ČR jsou při plánování zajištění bezpečnosti během hromadných akcí, jako je právě Prague Pride, kde se na relativně malém území sejde velké množství osob, včetně názorových odpůrců, turistů a dalších nezúčastněných osob, kladeny vysoké nároky. Policie ČR musí pečlivě zvažovat všechny relevantní informace, které má o možném narušení veřejného pořádku, bezpečnosti či ohrožení jiných chráněných zájmů. To mnohdy znamená rychlé rozhodování na místě. Na velící policisty jsou tak kladeny mimořádné nároky.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 255/2014 ze dne 25. května 2015 vyplývá, že Policie ČR má vyhodnocovat podněty k zásahu kontinuálně před zásahem i na místě zásahu, musí se zvažovat veškeré okolnosti svědčící pro a proti provedení zásahu, vždy se přitom vychází ze skutečností, které byly známy v době, kdy toto rozhodnutí o zásahu padlo. Nejvyšší správní soud připouští určitou míru disproporce zásahu do ochrany veškerých v úvahu přicházejících práv všech zúčastněných osob při rozhodování Policie ČR na místě, kdy se rozhoduje v časově omezené době a ve vypjaté situaci.

V rozsudku pod sp. zn. 1 As 63/2011 ze dne 17. srpna 2011 došel Nejvyšší správní soud k obdobnému závěru, když konstatoval, že „v řadě dalších případů musí policista jednat okamžitě prosazením účinného řešení (třeba zákazem či příkazem něco dělat či se něčeho zdržet, vykázaním občana z určitého místa, zastavením či odkloněním dopravy) v zásadě bez ohledu na subjektivní výhrady jednotlivých dotčených osob. Jestliže by v těchto případech měla být nejprve prověřována správnost zamýšleného

³ Wagnerová, E., Šimíček, V., Langášek, T; Pospíšil, I. a kol. Listina základních práv a svobod. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s. 2012, s. 458.

úkonu veřejného činitele k překonání leckdy velmi subjektivistických představ účastníků (šarvátek, tlačence lidí, bezohlednosti chování v silniční dopravě), byla by jakákoliv řešení takových situací paralyzována, hrozil by chaos (řešení musí přijít okamžitě) a neodvratně by následovalo obvinění veřejného činitele ze zavinění vzniku škodlivého následku (havárie, zranění) v důsledku jeho nečinnosti. I to má nepochybně ústavní rozměr a souvislost s ústavně definovaným smyslem existence a jednání orgánu veřejné moci. Jistě, nelze nikdy vyloučit, že za úkonem policisty může stát nesprávná úvaha.“

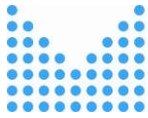
Ani právo shromažďovat se není bezbřehé. Listina základních práv a svobod ve svém článku 19 stanovuje možnosti omezení tohoto práva, přičemž k legitimním cílům řadí ochranu práv a svobod druhých osob, ochranu veřejného pořádku, zdraví, mravnosti, majetku a bezpečnost státu. Policie ČR v daném případě jednala právě za účelem zajištění ochrany těchto legitimních cílů.

Z výše uvedeného zhodnocení vyplývá, že Policie ČR jednala v souladu se zákonem o Policii ČR a zákonem o právu shromažďovacím, přičemž každý zásah do práv byl zvažován s ohledem na přiměřenost postupu. Respektována byla rovněž relevantní judikatura. Žaloba proto není opodstatněná.

- Důkaz:** - fotokopie stížnostních spisů Policie ČR, odboru vnitřní kontroly Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, týkající se předmětné události, č.j. KRPA-397936/ČJ-2014-000066-S-155 (žalobce Pavel M), KRPA-403269/ČJ-2014-000066-S-156 (žalobce Jiří Š) a KRPA-403285/ČJ-2014-000066-S-157 (stěžovatel Petr B , nar. 31.10.1967,) jejichž součástí jsou dva elektronické videozáznamy na CD nosičích
- fotokopie stížnostních spisů odboru vnitřní kontroly Policejního prezidia ČR vedených ve věci prošetření způsobu vyřízení původních stížností, č.j. PPR-36972/ČJ-2014-990210-S (žalobce Jiří Š), PPR-36974/ČJ-2014-990210-S (stěžovatel Petr B) a PPR-36400/ČJ-2014-990210-S (Pavel M)
 - fotokopie odborného stanoviska Ministerstva vnitra, odboru bezpečností politiky a prevence kriminality, pod č.j. MV-78138/P-2015
 - fotokopie vyjádření Policie ČR, odboru specializovaných činností Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, pod č.j. KRPA-234090/ČJ-2015-0000VO
 - fotokopie spisového materiálu Ministerstva vnitra, oddělení podání osob kanceláře ministra vnitra, sp. zn. MV-162655/KM-2014

(výše uvedený důkazní materiál bude soudu, vzhledem k jeho charakteru a množství, zaslán cestou poštovní přepravy)

Žalovaná dále případně navrhuje výslech svědka, a to mjr. Mgr. Davida Jandy, OEČ 284830, vedoucího 9. oddělení odboru obecné kriminality služby kriminální policie

a vyšetřování Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, který se jako člen štábu podílel na řízení bezpečnostního opatření v den konání akce Prague Pride 2014.

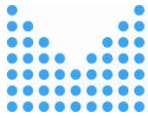
Možnost předvolání navrhovaného svědka ponechá žalovaná na úvaze soudu s tím, že případné předvolání je u mjr. Mgr. Davida Jandy nutné zaslat na pracoviště tohoto svědka, tj. Krajské ředitelství policie hl. města Prahy, se sídlem Kongresová 1666/2, 140 21 Praha 4.

Závěrem pak žalovaná doplňuje, že pokud je jí známo, tak žaloba využívající instituty správního soudnictví, tj. například žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v dané věci nebyla ze strany žalobců podána.

V.

Podmínky odpovědnosti státu za škodu (nemajetkovou újmu) jsou stanoveny zákonem č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 1 odst. 1 citovaného zákona odpovídá stát za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci. Podle ust. § 3 písm. a) citovaného zákona stát odpovídá za škodu, kterou způsobily státní orgány. Podle ust. § 5 písm. b) citovaného zákona odpovídá stát za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, jež byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 13 odst. 1 tohoto zákona je nesprávným úředním postupem také porušení povinnosti učinit úkon či vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo pro vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Dle ust. § 31a odst. 1 citovaného zákona mají žalobci nárok (bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda) též na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle ust. § 31a odst. 2 citovaného zákona se zadostiučinění poskytne v penězích, pokud majetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Žalovaná k dané věci uvádí, že ke vzniku odpovědnosti státu za škodu (nemajetkovou újmu) způsobenou nesprávným úředním postupem je třeba splnění tří podmínek, především musí být prokázán nesprávný úřední postup, dále vznik škody a konečně příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vzniklou škodou. Žalovaná v daném případě namítá, že žalobci uplatněný nárok není v předmětné věci dán, neboť nejsou splněny právě výše uvedené zákonem stanovené podmínky. Především chybí již první (a nejdůležitější) předpoklad, tj. nesprávný úřední postup státu, kterým obecně je jednání osob (zde policistů) vykonávajících činnost státního orgánu v rámci plnění jeho úkolů vyplývajících ze zákona, při kterém tyto osoby poruší postupy stanovené právními normami nebo vyplývající z povahy a funkce plněného úkolu.

Žalovaná současně uvádí, že nezbytným předpokladem pro oprávněnost nároku na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění ve smyslu ust. § 31a zákona č. 82/1998 Sb. je existence nesprávného úředního postupu (případně nezákonného rozhodnutí) v dané věci, pak teprve je možné dle citovaného zákona poskytnout přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu.

Důkazní břemeno zde leží na žalobcích, je tedy nutné, aby žalobci prokázali existenci právního titulu odpovědnosti, tj. nesprávný úřední postup ze strany dotčených orgánů (zde zakročujících policistů), vznik škody a příčinnou souvislost mezi právním titulem odpovědnosti a způsobenou škodou. Dle názoru žalované v dané věci k nesprávnému úřednímu postupu dotčených policistů nedošlo, neboť ve věci zainteresovaní policisté postupovali v průběhu jednotlivých služebních zákroků proti žalobcům zcela v souladu s platnými právními předpisy, přičemž každý zásah do práv žalobců byl zvažován s ohledem na přiměřenost postupu. Všechny služební zákroky policistů byly následně nadřízeným služebním funkcionářem vyhodnoceny jako oprávněné a provedené zcela v shodě s příslušnými právními předpisy a interními normami. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že žalobci neunesli svoji obecnou povinnost tvrzení. Pokud nebyl v dané věci prokázán nesprávný úřední postup státu, nepřísluší žalobcům ani náhrada za údajně vzniklou nemajetkovou újmu.

VI.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti žalovaná navrhuje, aby nadepsaný soud žalobu jako zcela nedůvodnou **z a m í t l**.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru právního
podepsáno elektronicky